

Streszczenie

SOMATYCZNE I KOORDYNACYJNE UWARUNKOWANIA DOBORU PARTNERÓW W SPORTOWYM TAŃCU TOWARZYSKIM

Adrianna Banio

Dobór partnerów w sportowym tańcu towarzyskim jest istotnym wyznacznikiem ich sukcesu na turniejach. Mimo, iż przepisy nie określają żadnych ograniczeń, to praktyka sędziowska dyskryminuje pary, w których występują duże dysproporcje morfologiczne, mimo iż ich zdolności koordynacyjne jak i poziom techniczny jest na podobnym poziomie. Obecnie dobór partnera jest intuicyjny. Trenerzy szukają dla swoich zawodników osoby z podobną klasą taneczną, zbliżonymi osiągnięciami i zwracają uwagę na wysokość ciała, żeby partner był nieco wyższy od partnerki. Następnie aranżowany jest trening próbny i tancerze na podstawie własnych odczuć – czy jest im „wygodnie” czy też nie, decydują się na współpracę. I tego właśnie dotyczy niniejsza rozprawa, starano się określić co warunkuje tę „wygodę” zwaną także „czuciem partnera”. Jeżeli taniec towarzyski chce być traktowany jako dyscyplina sportowa, to nie można opierać się jedynie na przesłankach intuicyjnych lecz technologii wynikającej z rzeczywistego poznania w znaczeniu wiedzy naukowo-weryfikowalnej. Dlatego też postanowiono ustalić kryteria, stanowiące element modelu mistrzowskiej pary.

Celem poznawczym badań była ocena poziomu zależności między budową somatyczną zawodników i poziomem zdolności koordynacyjnych, a stażem tanecznym w danej parze oraz wpływu tych czynników na wybór współpartnera wśród par klasy S. Celem aplikacyjnym było określenie wielkości czynników, które należy wziąć pod uwagę przy doborze partnera/ki na najwyższym stopniu zaawansowania sportowego w tańcu towarzyskim.

Materiał badawczy stanowiło 90 tancerzy (45 europejskich par) najwyższej, międzynarodowej klasy tanecznej S, trenujących taniec towarzyski na terenie krajów europejskich tj.: Polski, Włoch, Wielkiej Brytanii, Słowacji. Wszyscy zawodnicy tworzyli z obecnym partnerem parę o najdłuższym stażu w ich karierze sportowej.

Pomiary antropometryczne dotyczyły: pomiarów długościowych ciała (wysokość ciała, długość kończyn dolnej), pomiarów szerokościowych ciała (szerokość: barków i miednicy, rozpiętość: ramion i między punktami radiale – dodatkowa odległość, którą stworzono na potrzeby pracy), pomiarów obwodów ciała (obwód: klatki piersiowej, talii i bioder), pomiarów analitycznych (masa ciała, poziom tkanki tłuszczowej i tkanki mięśniowej).

Pomiary zdolności koordynacyjnych natomiast, dotyczyły testów sprawnościowych, badających następujące zdolności: kinestetycznego różnicowania, orientacji czasowo-przestrzennej, równowagi statycznej, równowagi dynamicznej, rytmizacji ruchów, szybkiej reakcji motorycznej, sprzężenia ruchów, wysokiej częstotliwości ruchów oraz koordynację ruchową globalną.

Po przeprowadzeniu analizy badań wykazano, że długość stażu tanecznego nie korelowała istotnie z różnicą wyników testów koordynacyjnych, ani z różnicą wartości parametrów budowy ciała. Na podstawie parametrów budowy somatycznej zaobserwowano umiarkowaną i silną dodatnią korelację oraz umiarkowaną ujemną korelację pomiędzy partnerami. Dodatnią korelację stwierdzono dla wysokości ciała, długości kończyny dolnej, rozpiętości, odległości r-r (odcinek między punktami radiale), szerokości miednicy oraz wskaźnika miednica-barki. Ujemną korelację zaobserwowano dla obwodu klatki piersiowej. Nie zaobserwowano korelacji pomiędzy pozostałymi parametrami budowy ciała partnerów.

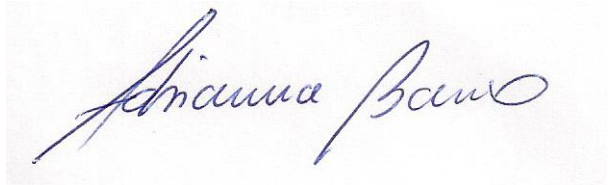
Umiarkowanie silną dodatnią korelację zaobserwowano dla równowagi dynamicznej, sprzężenia ruchów oraz rytmizacji ruchów na dywaniku Johnsona-Metheny. Pozostałe parametry koordynacyjne nie korelowały pomiędzy partnerami. Z wyjątkiem testu orientacji czasowo-przestrzennej, równowagi statycznej, równowagi dynamicznej na listwie Měkoty, sprzężenia ruchów i rytmizacji ruchów na dywaniku Johnsona-Metheny, wyniki pozostałych testów różniły się istotnie pomiędzy partnerami. Partnerzy uzyskali większe wartości w porównaniu ze swoimi partnerkami w teście koordynacji ruchowej globalnej, kinestetycznego różnicowania, zmodyfikowanym teście orientacji czasowo-przestrzennej, równowagi dynamicznej na rozecie Měkoty oraz wysokiej częstotliwości ruchów. Partnerki natomiast, większe wartości osiągnęły w teście szybkiej reakcji motorycznej.

Uzyskane wyniki pozwoliły ustalić między innymi, że partnerów w stosunku do partnerek charakteryzować powinny większe wielkości: wysokości ciała, długości kończyn dolnych, rozpiętości ramion i odległości r-r. Natomiast partnerki w stosunku

do partnerów charakteryzować może większy obwód klatki piersiowej i wielkość wskaźnika miedniczo-barkowego. W odniesieniu do zdolności koordynacyjnych, w parze tanecznej zachodzi konieczność zgodności poziomu: orientacji czasowo – przestrzennej, równowagi statycznej i dynamicznej, rytmizacji ruchów, sprzężenia ruchów, oraz wysokiego poziomu kinestezji.

Na podstawie przeprowadzonych badań stwierdzono, że ustalone specyficzne elementy budowy somatycznej i zdolności koordynacyjnych zawodników i zawodniczek na najwyższym poziomie sportowego tańca towarzyskiego, z uwzględnieniem odmienności pełnionej roli w parze oraz specyfiki choreografii, stanowić powinny model dyscypliny, wyznaczający postępowanie w procesie doboru zawodników do par tanecznych.

25.06.2018r.

A handwritten signature in blue ink, reading "Aniana Bawo". The signature is written in a cursive style with a large initial 'A' and a decorative flourish at the end.